

Dag vrienden van de jazzpoëzie

Vrienden op het moment dat ik dit schrijf, meer dan een beetje aangespoord door onze voorzitter, zitten we nog maar enkele dagen verwijderd van de astronomische winter en daarmee ook de eindejaarsfeesten. Vroeger werd deze tijd stevast geassocieerd met sneeuw en ijs. Op een verdoald winterprikje na, heeft de 'climate change' de winterse realiteit van vroeger naar de prullenmand verwezen en kunnen we die o zo romantische witte Kerst misschien wel definitief onder onze schoenen schrijven.

Ook al spelen temperatuur en sneeuw niet meer mee, het licht doet dat wel. Rond vier uur begint de avond al in te vallen en de temperatuur is er ook niet naar om in het donker ergens buiten te gaan zitten. Dan maar hopen om aan de verwarming, al of niet aangedreven door hernieuwbare energie, binnen te zitten bij een warme choco of wat sterkers en dan een LP, CD, streamingdienst te activeren. Wat is er dan heerlijker dan wegdromen bij een streepje jazzmuziek of misschien wel het stukje poëzie, in de Mezeiker modertaal, dat ik hieronder met jullie wil delen.

Ik wens jullie alvast hele fijne eindejaarsfeesten en ene goeie roetch in het nieuwe jaar.

Onwekendheid?
(Uver jazz?)

Iech versting mi-jnen auwe nonk neet
Es dè doa zoe mèr zoeët te zitte, mèt zi-jn ouge
gesloeëte
En doa get mèt zi-jne kop en sjouwers zoeët te
sjödele
Op de moat van ei sloaperig melodi-jke
Op het deepe gekerm van eine sax
Dae doer eemes bespäöld waerde, dè hè "traine"
neumde.

Wis iech vääö!

Doa woeëre auch nog anger name
Di-j hi-j rondstrui-jde –
Het kleurri-jke: "Blue", "Silver", "Red" –
De exotische: "Bird", en "Monk" (Nè, ... neet Nonk)
Het nobele: "Count" en "Duke" –
Het dartele "Sassy" en "Gatemouth" –
En neet te vergieëte, het neet te beneume: "Sat-
chmo".

Wis iech vääö!

Waal, now iech zelf aan de dörde stroof van me
lieëve bèzig ben,
Lowster iech zelf noa jazz en omérm de blues,
Dènk iech aan wäörd van Langston Hughes.
Loat iech eine kakafonische toeën doeër mi-jne
kop dreune,
En zèt iech miech naer bi-j Ella heure "How High
the Moon".
Jòng, waat is det wonjerli-jk, dènk iech dén –
di-j lieëve lie-je met eine stimulerende swing.

Deh, now weit iech toch al ei klein bitsje mieë.

Carolius Nonk (12/2023) (met get mosterd van
Rusell Dupont)

JOHAN & MARTINE BETTINA
VAN CLEEF
R O U W C E N T R A

Mgr. Koningsstraat 4, 3680 Maaseik
Breeërsteenweg 333, 3640 Kinrooi

PB-PP1B-004554
BELGIE(N)-BELGIQUE

JAZZETTE

Café Sjrur Live Maaseik

zaterdag 28 januari 2024 20.30 u

**ARTVARK SAXOPHONE QUARTET
FEATURING CLARON MCFADDEN**

zaterdag 24 februari 2024 20.30 u

LEÁN

LEÁN

De Jazzette is een
3 maandelijke
uitgave van
Sjrur Live v.z.w.

colofon

Redactieadres: Javanastraat 39, 3680
Maaseik
www.sjrur.be
e-mail: sjrurlive@gmail.com

Bijdragen: Willy Borkelmans
René Meuris
Carolius Nonk

Corrector: Arno Latour
Vormgeving: †Paul Brouwers
Uitwerking: Gie Latour

Frituur
De Tramhalt

Koning Albertlaan 25, 3680 Maaseik
Open 11:30 tot 13:30 en 16:00 tot 23:00
Sluitingsdag: Maandag

afgiftekantoor
3680 MAASEIK

De Jazzette is een
uitgave van
Sjrur Live v.z.w.
P004554
Javanastraat 19
B-3680 Maaseik.
Jaargang 22
nr.2 - 2023
VU: Willy Borkelmans
Javanastraat 39
3680 Maaseik

Woord vooraf:

Opnieuw zijn wij laat met onze Jazzette. Nochtans zijn wij stomend aan het seizoen begonnen. U herinnert zich wellicht nog dat wij met de spaghetti-saus van onze spaghetti-dag (27/08/2023), die door jullie zeer goed bezocht werd - waarvoor dank - nog aan de mondhoeken, op 1 september de herdenking hielden van een aantal Maaseiker jazz-cats, te weten Paul Brouwers, Sepke Cremers, Nico Janssen, Ben Meulders, Leo Meulders, Willy Oudstein, Gerard Verlaak, en uiteraard Arnold Steegen, en dit op initiatief van Arnold Steegen en familie.

Een aantal reguliere bezoekers van onze club/optredens durfde niet te komen omdat ze dachten dat dit evenement enkel voor familie en/of naasten bedoeld was en niet voor het brede publiek. Niets was echter minder waar en hoewel wij het aandoenlijk vonden hoe terughoudend/respectvol het gros van onze leden is t.a.v. deze herdenkingsavond, verwijten wij onszelf niet duidelijker gecommuniceerd te hebben dat iedereen met een hart voor jazz, op die avond welkom was. Niettemin hebben een zestigtal personen kunnen genieten van de voordrachten, de Piccolo Dixieland Band, o.l.v. Jan Winkels, met bezetting ervan uit de jaren '80 en -niet te vergeten- een frituurwagen.

Met de mayonaise en de curry ketchup nog aan de mondhoeken, deden wij op 9 september alweer mee aan Maaseik Live, dit keer met Pieter Franssen & Band. Een mooi optreden.

Vanaf 8 oktober, met het optreden van The Blues Syndicate uit Leuven, kwamen we terug in een normaal concertritme en dit gaan wij voor de rest van dit jaar ook zo proberen vol te houden.

U zult tevens merken dat wij de prijzen van de dranken hebben moeten verhogen. Een prijslijst vindt u terug op onze website en uiteraard aan de muur in de Sjuur. Koken kost nog steeds geld. Verder gaat deze prijsverhoging evenwel niet.

Ik zou hierbij de rubriek "Det duit zich neet" uit de gele Wammesgazet, die jaarlijks met Carnaval verschijnt in Maaseik, willen citeren:

Is er misschien paprika chips, zout mag ook? Neen

Kan er carnavalsmuziek gespeeld worden in de Sjuur met carnaval? Neen

Is er een chocolaatje bij de koffie? Neen

Hebben jullie nootjes als borrelhapjes? Neen

Kan ik een paar blokjes ijs hebben in mijn pure Malt Whisky?

Driewerf Neen

U ziet het beste Sjuurist, er zijn nog zekerheden in het leven.

Tussen de regels van een van de vorige uitnodigings-mails heb ik stiekem gerefereerd aan het lidgeld. Ik moet zeggen dat er door een aantal leden gereageerd werd en dat op vandaag 15% hun lidgeld betaald heeft. Beleefd vragen wij om nog eens aan ons te denken. Zoals bekend is het lidgeld 20€ / jaar.

Het kan gestort worden op ons **bankrekeningnummer: BE29 9799 3380 5564, ten name van Sjuur Live VZW.**

Tot slot wil ik via deze weg ook nog de mensen van De Beurs, de bekende brasserie op de Markt, die deze zomer overgegeven werd en bijgevolg momenteel nog gesloten is, bedanken voor hun jarenlange sponsoring van onze jazzclub. Van dag 1 droegen zij ons een warm hart toe en daarbij verzorgden zij de muzikanten jarenlang met de lekkerste gerechten en dranken. Zij zijn zeker ook een deel van het succes van onze jazzclub bij muzikanten en toehoorders. Dirk en Peter (en team) nogmaals een héélen dikke merci. Eeuwige roem in de Sjuur valt u meer dan verdiend te beurt!!!

Tot Binnenkort!

Willy Borkelmans

Theo Paradis

3 november 1949 - 27 augustus 2023

Enkele weken geleden tijdens de thuisreis vanuit het verre Maastricht hoorde ik bij het beluisteren van een podcast over jazz het nummer "Petite Fleur" nog eens voorbijkomen. Jaren niet meer gehoord, en meteen stelde ik me de vraag wie ter wereld dit nummer het mooiste heeft vertolkt. Sidney Bechet overdreven vibrerend op zijn sopraansaxofoon of Mister Ackerbilck nijpend op de klarinet?

"None of the above", wat mij betreft.

Voor mij is er maar één die dit stukje jazzgeschiedenis op de perfecte sonore en muzikale manier kon spelen en dat is Theo Paradis, alias 'Thei van de Gard' in Maaseik.

Nu hoor ik de mensen in de muziekacademie van Maaseik en de Harmonie Concordia al denken wie in godsnaam is Theo Paradis?

Alles opsommen waar Theo zijn muzikale kennis aan verleende zou een beetje veel papier kosten, maar ik wil jullie toch een kort overzicht van zijn carrière niet onthouden:

Docent aan het Koninklijk Conservatorium Brussel

Docent aan de Stedelijke Muziekacademie Maaseik

Dirigent van de Koninklijke Harmonie Concordia Maaseik

Dirigent van de Fanfare Voorshoven

Dirigent van het Heilige Harlindis en Relindiskoor te Aldeneik

Aldeneik

Dirigent van de Maaskozakken

Voor zijn solistenoptredens waren niet te tellen. Hij speelde over de hele wereld, tussen Chili en de Filipijnen en tussen Zuid-Afrika en Zweden is er geen plekje waar hij zijn klarinet niet heeft laten klinken. Klassiek en Romantiek waren zijn favoriete tijdsperiodes, Mozart, Beethoven Brahms zijn lievelingscomponisten. Theo was vooral bekend voor zijn muzikaliteit, en de klank die hij etaleerde op zijn klarinet. Trage bewegingen van klarinetconcerto's waren zijn sterkte, de rappe staccato iets minder. Zijn absolute favoriet echter was Igor Stravinsky's 'Le Sacre Du Printemps' waarvan hij in de zeventiger jaren met het wereldorkest een plaatopname van heeft gemaakt, mits enig zoekwerk nog te verkrijgen op LP.

De laatste grootheid waarmee hij kennis heeft moeten maken was helaas geen componist maar de ziekte van Alzheimer, en daar wint niemand een gevecht tegen. Na acht jaren strijd heeft hij zijn laatste ademstoot gegeven, helaas niet op de klarinet.

Heeft hij een goed leven gehad? In het geval van Thei kan ik met zekerheid bevestigend antwoorden. Hij heeft hard gewerkt voor zijn gezin, maar ook hard geleefd, op menig tijdstip in zijn leven misschien te hard. Dit heeft hem jaren geleden tot het besef doen komen dat hij met zijn demonen moest afrekenen, en dat is hem wonderbaarlijk gelukt.

Hij was een empathisch mens, wat velen misschien de wenkbrauwen doet fronsen, maar niet iedereen kende hem zoals hij echt was. Natuurlijk was zijn ego groot, maar welke top-performer heeft dit niet? Daar kunnen wij mensen van Sjuur Live over meepraten na dertig jaar podium bieden aan de muziek en dus aan de muzikanten.

Het enige wat ik nog wil zeggen is dat we hem missen en dat ik hem wil bedanken voor zijn zeer grote diensten aan de muziekcultuur van Maaseik.

"Artiest of geen artiest: uiteindelijk zijn we allemaal biologisch afbreekbare wezens" (citaat van ES uit Humo)

rm.

Anna

Het staat waarschijnlijk haaks op de GDPR-wetgeving en het is zeker niet Woke, maar toch wil ik u kond doen van het feit dat ik op 24/10/2023 grootvader geworden ben van een kleindochter Anna.

Met een gewicht van 4,040 kg en een lengte van 51,5 cm presenteerde de kleine uk zich rustig aan de wereld, glimlachend en met een kleurtje, als kwam ze net terug van een deugdloze vakantie op Tenerife. En onmiddellijk werd ze, zonder praten en zonder veel omhaal, het middelpunt van onze familie. Je moet het maar kunnen, een ware krachttoer!

Zij bezorgde mij en mijn echtgenote moeiteloos de eretels Bomma en Bompa. Een uitzonderlijke prestatie. Onmiddellijk, toen ik haar voor het eerst zag, moest ik denken aan de jongens van Kraftwerk, de Duitse band uit Düsseldorf die in 1970 werd opgericht door Ralf Hütter en Florian Schneider-Esleben en hun nummer Das Model. Ongelooflijk hoe deze heren mijn gevoelens, mijn indrukken van vandaag - reeds in 1978, 45 jaren geleden - zo treffend konden bezingen. Gevoelens waarvan ik niet wist dat ik ze had of kon hebben, wellicht verborgen in een terra incognita in mijn lijf.

De Italiaanse uitdrukking Traduttore Traditore indachtig, wat betekent vertalen is verraden oftewel de vertaler is een verrader - probeer bijvoorbeeld maar eens de naam Scrotie McBoogerballs, uit de serie South Park, te vertalen uit het Engels - schrijf ik u nog eens de tekst op van Das Model in de originele Duitse versie:

Eins, zwei, drei, vier Sie ist ein Model und sie sieht gut aus Ich nehm sie heut gerne mit zu mir nach Haus Sie wirkt so kühl, an sie kommt niemand ran Doch vor der Kamera, da zeigt sie was sie kann.

Sie trinkt in Nachtclubs immer Sekt, korrekt Und hat hier alle Männer abgecheckt Im Scheinwerferlicht ihr junges Lächeln strahlt Sie sieht gut aus und Schönheit wird bezahlt Sie stellt sich zur Schau für das Konsumprodukt Und wird von millionen Augen angekuckt Ihr neues Titelbild ist einfach fabelhaft Ich muss sie wieder seh'n, ja sie sie hats geschafft

Onnodig te vermelden dat Anna Borkelmans het jongste lid is van onze jazzclub. Trouwens, als ik mag afgaan op haar eerste korte, stotende geluidjes dan hoor ik nu al Charlie Parker, Dizzy Gillespie, Thelonious Monk, Charles Brown en Bud Powel, en is ze bijgevolg zeker nu al een fan van de Bebop stroming in de jazz. Dat belooft.

Bompa Willy Borkelmans